

KULLAANJOEN ELINYMPÄRISTÖN PARANTAMINEN

Kullaanjoki on osa arvokasta Kokemäenjoen sivuhaaraa, joka alkaa Joutsijärvestä Joutsijokena ja Pyhäjärvestä Pyhäjärvenjokena yhtyen sitten Joutsijoeksi. Matkallaan kohti merta, joki muuttuu ensin Kullaanjoeksi sitten Kaasmarkunjoeksi ja lopulta ennen laskemistaan Kokemäenjokeen Harjunpäänjoeksi.

Vesistö on kalataloudellisestikin arvokas, sen vedenlaatu on hyvä ja joki tarjoaa Merivaeltaisille lohikaloille mahdollisuuden nousta kudulle niiden luonnollisen lisääntymiskierron mukaisesti. Luontaisen lisääntymisen lisäksi kalakantoja on hoidettu säännöllisesti istutuksilla.

Harjunpäänjoen-Joutsijoen vesistöä on kunnostettu mm. rakentamalla kalatiet Solankoskeen ja Leineperin säännöstelypatoon sekä kutusolakoita. Suunnitelmat Joutsijoen koskien ennallistamisesta ovat myös edenneet.

Leineperin padon yläpuolella noin 2km matkalla veden korkeuden ja virtauksen voimakkuuden vaihtelut ovat erittäin suuret. Sama vesimäärä saattaa kulkea uomassa samassa paikassa 50cm tai 150cm korkuisena padon asennon mukaan. Virtauksen rajuutta korostaa aikanaan tehty joen perkaaminen Leineperin sahan uittoja varten.

Virtauksen ja veden korkeuden raju vaihtelu aiheuttaa haasteita luonnon hyvinvoinnille sekä joen virkistyskäytölle. Lanningin korkeudelle päästyä noin 2 km padon yläpuolella ja 1,5km emäntäkoulun sillasta, pudotusta ja pieniä vain matalan veden aikana näkyviä koskia on ollut sen verran, että rajuimmat vaihtelut ovat tasaantuneet. Tuon 1,5km matkan ja vielä pitkään sen yläpuolellakin joki kulkee suhteellisen syvässä kanjonimaisessa uomassa.

Kullaanjoen luonnon elinolosuhteiden, joen virkistyskäytön sekä joen rannan asukkaiden elinolosuhteiden parantamiseksi esitämme Kullaanjokeen emäntäkoulun sillan kohdalle rakennettavaksi kivistä ja sorasta keinotekoisena matalikon, joka muodostaisi keinotekoisena kosken sekä nostaisi joen pintaa Emäntäkoulun sillan yläpuolella noin 70-80cm ja hidastaisi virtausta patoaltaan veden ollessa matalimmillaan. Veden ollessa normaalissa kesäkorkeudessa matalikon olemassaoloa pinnalta ei edes huomaisi. Ottaen huomioon uoman syvyys ja joen pituus keinotekoinen matala ei aiheuttaisi tulvavaaraa joen yläjuoksulle painonvoiman huolehtiessa veden turvallisesta valumisesta kohti Kokemäenjokea.

Tero Järvelä

JUNA HARTILA

MINNA KOIVUNEN

PEKKA LEINO

MIKEL HEINIMÄKI

Tom Haavisto

Tom Haavisto

Matthias Holm